

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 6 maja 1963 r.

Nr 19

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 101 — z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków 229
102 — z dnia 23 kwietnia 1963 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej 230
103 — z dnia 25 kwietnia 1963 r. w sprawie zatrudniania dokumentalistów służby informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej oraz bibliotekarzy dyplomowanych w instytutach naukowo-badawczych 231

ROZPORZĄDZENIE

- 104 — Ministra Żeglugi z dnia 18 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia dzienników na polskich statkach morskich 232

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

- 105 — z dnia 16 kwietnia 1963 r. w sprawie przystąpienia Tanganiki do Konwencji o obywatelstwie kobiet zamężnych, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 20 lutego 1957 r. 234

OBWIESZCZENIE

- 106 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 kwietnia 1963 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu prawa o notariacie 234

101

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

— z dnia 23 kwietnia 1963 r.

w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48).

2. Określenie wojewódzki konserwator zabytków (konserwator zabytków miasta wyłączonego z województwa) oznacza się w dalszych przepisach rozporządzenia skrótem „konserwator”.

§ 2. Konserwator prowadzi rejestr zabytków znajdujących się na terenie województwa.

§ 3. Rejestr zabytków, zwany w dalszych przepisach rozporządzenia „rejestrem”, dzieli się na: dział A — Zabytki Nieruchome i dział B — Zabytki Ruchome.

§ 4. Każdy dział rejestru powinien zawierać następujące dane:

- 1) numer kolejny wpisu,
- 2) datę i numer decyzji o wpisaniu lub skreśleniu zabytku

z rejestru oraz oznaczenie organu, który wydał decyzję; w razie zaskarżenia decyzji wpisuje się do rejestru również datę wniesienia odwołania oraz datę i numer decyzji instancji odwoławczej; w razie uchylenia decyzji wpis należy skreślić czerwonym atramentem,

- 3) wzmiankę, komu i kiedy doręczono decyzję,
- 4) krótki opis zabytku,
- 5) miejsce (miejscowość, powiat), w którym znajduje się zabytek, a dla zabytku nieruchomego także opis jego granic; jeżeli nieruchomości ma uciążliwą hipotekę — numer lub nazwę księgi wieczystej (hipotecznej),
- 6) imię, nazwisko i adres właściciela, posiadacza lub użytkownika zabytku,
- 7) rubrykę „uwagi”, w której wpisuje się inne dane istotne dla zabytku.

§ 5. 1. Rejestr powinien być prowadzony w formie księgi.

2. Do rejestru prowadzi się alfabetyczny skorowidz oraz w zależności od potrzeb inne rodzaje skorowidzów.

§ 6. 1. Dla każdego zabytku wpisanego do rejestru prowadzi się zbiór dokumentów, opatrzonej numerem rejestru.

2. Zbiór dokumentów powinien w szczególności zawierać:

- 1) decyzję o uznaniu dobra kultury za zabytek,
- 2) kartę ewidencyjną,
- 3) dokumentację ikonograficzną i fotograficzną,
- 4) dokumentację historyczną,
- 5) dokumentację inwentaryzacyjną i rysunkową,
- 6) dokumentację prawną,
- 7) akta dotyczące przeprowadzonych robót konserwatorskich,
- 8) zestawienie ponoszonych nakładów na roboty konserwatorskie z podaniem źródeł finansowania,
- 9) inne dokumenty i korespondencję, mające znaczenie dla zabytku.

3. Jeżeli konserwator prowadzi oddzielne zbiory dokumentów ikonograficznych, historycznych, inwentaryzacyjnych, fototekę lub inne — zamiast dokumentów wymienionych w ust. 2 pkt 3—5 należy zamieścić odsyłacz do odpowiednich zbiorów.

§ 7. Do rejestru wpisuje się uznane za zabytek przez konserwatora lub Ministra Kultury i Sztuki dobra kultury nieruchome, ruchome oraz kolekcje.

§ 8. 1. Decyzja o wpisaniu dobra kultury do rejestru powinna zawierać oprócz danych wymienionych w art. 99 Kodeksu Postępowania Administracyjnego pouczenie o skutkach tego wpisu.

2. Decyzję doręcza się właścicielowi, użytkownikowi lub posiadaczowi dobra kultury wpisanego do rejestru.

§ 9. 1. Odpis decyzji konserwatora o wpisaniu dobra kultury do rejestru przesyła się Ministerstwu Kultury i Sztuki, a ponadto prezydiom rad narodowych, właściwym ze względu na miejsce znajdowania się zabytku.

2. Jeżeli decyzję o wpisaniu dobra kultury do rejestru wydał Minister Kultury i Sztuki, przesyła się ją właściwemu konserwatorowi do wykonania.

§ 10. 1. Skreślenie zabytku z rejestru następuje na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy.

2. O decyzji skreślenia zabytku czyni się wzmiankę w rejestrze w rubryce „uwagi”. Ponadto cały wpis przekreśla się czerwonym atramentem.

3. O skreśleniu zabytku z rejestru zawiadamia się zainteresowane osoby i instytucje.

§ 11. O wpisaniu do rejestru lub skreśleniu z rejestru zabytku nieruchomego ogłasza się w dzienniku urzędowym właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

§ 12. Rejestr należy uzupełnić bieżąco, wprowadzając zmiany mające istotne znaczenie dla zabytku.

§ 13. 1. Centralną ewidencję zabytków prowadzi Ministerstwo Kultury i Sztuki — Zarząd Muzeów i Ochrony Zabytków.

2. Centralna ewidencja zabytków obejmuje zabytki wpisane do rejestru w poszczególnych województwach i jest prowadzona w formie kartoteki.

3. Szczegółowe zasady prowadzenia centralnej ewidencji zabytków określi instrukcja Ministra Kultury i Sztuki.

§ 14. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17 lipca 1928 r. o prowadzeniu rejestru zabytków (Dz. U. Nr 76, poz. 675),
- 2) rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 14 stycznia 1947 r. w sprawie rejestracji dzieł sztuki plastycznej oraz przedmiotów o wartości artystycznej, historycznej lub kulturalnej (Dz. U. Nr 34, poz. 155, Nr 55, poz. 303 i z 1951 r. Nr 23, poz. 181).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

102

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 kwietnia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i 4 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1960 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach komunikacji miejskiej (Dz. U. Nr 40, poz. 241) w § 4 dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Niezależnie od korekt, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakła-

dowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), Minister Gospodarki Komunalnej może określać w drodze zarządzeń, wydanych w porozumieniu z Ministrem Finansów, dodatkowe tytuły korekt wyniku (dodatnich i ujemnych).”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz